

A versenyző kódja: .....

Egy emberközpontú nyelvművelő

1915 novemberében ünnepeljük a 20. század egyik legnevesebb magyar nyelvésze, nyelvművelője, Lőrincze Lajos születésének 100. évfordulóját.

Tanulmányait szülőfalujában, a Veszprém megyei Szentgál református elemi iskolájában kezdte, majd a Pápai Református Kollégiumba került, és itt is érettségizett. Felsőfokú tanulmányokat a budapesti egyetemen folytatott, 1941-ben szerzett magyar–német szakos középiskolai tanári diplomát. Ezt követően a Magyarságtudományi Intézetben kapott tanársegédi állást. Néhány év múlva a Kelet-európai Tudományos Intézetben tanított, majd 1949-től nyugdíjba vonulásáig a Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézetében végezte tudományszervezői és kutatói feladatait.

Pályája elején a földrajzi nevekkel foglalkozott. Pályakezdeként máig alapvetőnek tekinthető névtani dolgozatokat publikált *Földrajzi neveink élete*, valamint *Földrajzinévgyűjtésünk múltja, jelen állása és feladatai* címmel.

1952-ben Kodály Zoltán biztatására indította meg a Magyar Rádióban az *Édes Anyanyelvünk* című híres nyelvművelő műsorát, melyet negyven éven keresztül, 1992-ig vezetett. A rádió elnöke Aranymikrofon plakettel jutalmazta rádiós munkáját.

Nyelvművelői hitvallását – melyet ma is érvényesnek tarthatunk – a következőképpen foglalta össze: „A mai nyelvművelés – távlataiban – a nyelvi valóság feltárására, a nyelv életének megismertetésére, a nyelvi változások törvényeinek kifürkészésére törekszik. A nyelvi jelenségeket nem önmagukban, hanem felhasználásukban, funkciójukban szemléljük: a helyes-helytelen osztályozás helyett szükség szerint azt kérdezzük, mikor, milyen körülmények között, minek a kifejezésére, milyen stílusárnyalatban jó vagy nem jó az egyik vagy másik szavunk, kifejezésünk.”

A rádióműsor megszüntét követően egy Nyárád menti hallgatója így kesergett:
„Erősen hiányzik nekünk vasárnap délben Lőrincze tanár úr prédikációja.”